ECLI:LV:RIRT:2019:1129.1A33121219.3.S

Lieta Nr.1A33121219
Lietvedības Nr.1A-1212-19/17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Siguldā, 2019.gada 29.novembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 24.jūlija lēmumu Nr.976.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2019.gada 11.jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk- VP RRP KPP) Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk-SPIB) Administratīvās nodaļas inspektore I.Grīnberga-Eide sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG 233574 (turpmāk – protokollēmums), par to, ka /pers. A/ 2019.gada 11.jūnijā, plkst.18.40, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Toyota IQ valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Maskavas ielu no Krasta ielas virzienā uz Ķengaraga ielu un pretī namam Maskavas 259c, neapturēja transportlīdzekli tam paredzētajā vietā, iebrauca un šķērsoja apgriešanās vietu pie luksafora aizliedzošā signāla. Tādā veidā neievērojot Latvijas Republikas Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 45.4.punkta prasības, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{5}panta pirmā daļā. /pers. A/ uzlikts naudas sods 30 *euro* (lietas 7.lapa).

Nepiekrītot Protokollēmumam(turpmāk arī Sākotnējais lēmums), /pers. A/ (turpmāk- sūdzības iesniedzējs) to pārsūdzēja VP RRP KPP priekšniekam.

Ar VP RRP KPP (turpmāk – Iestāde) priekšnieka vietnieka 2019.gada 24.jūlija lēmumu Nr.976 (turpmāk – Lēmums) Protokollēmums atstāts negrozīts, bet sūdzība noraidīta.

Iestāde, izvērtējot lietā esošās ziņas, kas izriet no sūdzības kopsakarā ar citiem administratīvās lietas materiāliem, atzinusi, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem pierādīts, ka 2019.gada 11.jūnijā, plkst.18:40, sūdzības iesniedzējs nav ievērojis CSN 45.4.punkta nosacījumus un ir izdarījis LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu.

Iestādes lēmumā konstatēts, ka sūdzībā sūdzības iesniedzējs norādījis, ka viņš 2019.gada 11.jūnijā, nobraucot no Dienvidu tilta (pa Slāvu ielu) ar transportlīdzekli Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, uz Ķengaraga ielu, intensīvā satiksmē šķērsoja vairākas joslas, lai apgrieztos brukšanai pretējā virzienā. Pretī namam Maskavas ielā Nr.259C pabrauca garām luksofora objektam, kad tajā dega zaļās gaismas signāls. Minētajā luksoforā zaļās gaismas signāls redzams, ja vadītājam netraucē intensīva saules gaisma. Iesniedzēja vadīto transportlīdzekli apturējis policijas darbinieks, *kuram paskaidrojis, ja arī pārkāpis CSN prasības, tad tas nav noticis apzināti.*

Policijas darbiniekam nepiekrita un paskaidroja, ka par sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu iesniegs sūdzību, jo grib redzēt videoierakstu, kurā būtu redzams, ka izdarīts pārkāpumu. Pēc brīža pienāca policijas darbiniece, kura lūdza iepazīties ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG233574. Bija piemērots naudas sods 30 *euro.* Norādījusi, ka pastāv vainu mīkstinoši apstākļi, bet nevarēja paskaidrot kādi. Kā arī norādīja policijas darbiniecei uz protokolā neesošiem rekvizītiem. Tāpat policijas darbiniecei paskaidroja, ka tiesības un pienākumi nav izskaidroti, taču viņa paskaidroja, ka to var izlasīt protokola otrā pusē. Ņemot vērā norādīto, lūdz atcelt pieņemto lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Iestāde lēmumā atsaukusies un citējusi CSN 45.4.punktu, LAPK 243 .pantu, 243.1 pantu konstatējot, ka lietā ir šādi pierādīšanas līdzekļi: 1) administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG233574, 2) VP RRP KPP SAPIB inspektoru I.Grīnbergas-Eides un M.Smoļenska dienesta ziņojumi, 3) /pers. A/ sūdzība.

Iestāde, izvērtējot sūdzības saturu, secinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka iesniedzējs 2019.gada 11.jūnijā, plkst. 18.40, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, protokolā norādītajā vietā.

Lietā noskaidrojams jautājums vai administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG233574 ir atceļams pamatojoties uz sūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Lietas izskatīšanas gaitā Iestādes inspektors Māris Smoļenskis dienesta ziņojumā norāda, ka 2019.gada 11.jūnijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar VP RRP KPP SAPIB inspektori I.Grīnbergu-Eidi ar dienesta transportlīdzekli, kurš nav aprīkots ar video ierakstīšanas iekārtu. Plkst. 18.40 braukuši Rīgā pa Maskavas ielu no Krasta ielas puses Ķengaraga ielas virzienā. Šajā laikā redzēja, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties aptuveni 50 m no krustojuma, pretī namam Maskavas ielā Nr.259C, kad luksoforā iedegās dzeltenais signāls, tā vietā, lai samazinātu braukšanas ātrumu un apturētu transportlīdzekli tam paredzētā vietā, palielināja braukšanas ātrumu un iebrauca krustojumā šķērsojot to, kad luksoforā dega sarkanās gaismas signāls. Nekavējoties tika pieņemts lēmums apturēt minēto transportlīdzekli. Tika ieslēgts speciālās gaismas un skaņas signāls. Transportlīdzeklis Toyota IQ tika apturēts uz Maskavas ielas, pretim tirdzniecības centram "Akropole". Par minēto pārkāpumu transportlīdzekļa Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājam /pers. A/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG233574.

Iestādes inspektore I.Grīnberga-Eide dienesta ziņojumā sniedz analoģisku notikušo apstākļu izklāstu. Papildus norāda, ka pēc transportlīdzekļa Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, apturēšanas tā vadītājam /pers. A/ sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG233574. Vadītājam tika uzrādīts protokols un izskaidrota pārkāpuma būtība. /pers. A/ mēģināja provocēja uz konfliktu. Vadītājam tika palūgts parakstīties par to, ka viņš ir iepazīstināts ar protokolu. Vadītājs lūdza izskaidrot tiesības un pienākumus. VP RRP KPP SAPIB inspektore I.Grīnberga-Eide paskaidroja, ka tiesības un pienākumi ir norādīti protokola otrajā pusē. Uz vadītāja atkārtotu lūgumu, vadītājs tika iepazīstināts ar tiesībām un pienākumiem. Kā arī vadītājam tika izskaidrota pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas kārtība. Administratīvā pārkāpuma protokolā, kā vainu mīkstinošie apstākļi kļūdaini norādīta LAPK .33.panta pirmā daļa, bet vajadzēja norādīt LAPK 33.panta trešo daļu. Protokola oriģinālā tika uzspiests spiedogs ar vārdu, uzvārdu, amatu un pakāpi, ar ko vadītājs tika iepazīstināts. Protokola kopiju vadītājs parakstīja bez iebildumiem.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem kopumā Iestāde secinājusi, ka protokols sastādīts pamatoti un lēmums pieņemts likumīgi.

Fiksējot pārkāpumu un administratīvā protokola noformēšanas laikā policijas amatpersonas rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem, viņu rīcībā policijas amatpersonu darbību reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumi nav konstatēti. Apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas amatpersonu objektivitāti un iespējas fiksēt pārkāpumu konstatēti netika. Bez tam nav konstatēti apstākļi, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu ieinteresētas noformēt iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu kaut kādu personīgu motīvu dēļ.

Arī saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekam, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

Savukārt uz sūdzībā norādīto faktu, ka VP RRP KPP SAPIB inspektore I.Grīnberga-Eide nav sūdzības iesniedzēja izsniegtajā kopijā norādījusi sastādītāja vārdu, uzvārdu un amatu. VP RRP KPP secina, ka /pers. A/ tika uzrādīts administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PG233574 oriģināla eksemplārs un viņš iepazinās ar tā saturu. Uz administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PG233574 oriģināla tika uzspiests spiedogs ar policijas darbinieka vārdu, uzvārdu un ieņemamo amatu. Iestāde atzinusi, ka protokols sastādīts, ievērojot LAPK noteikto procesuālo kārtību. Protokols ir atzīstams par pieļaujamu un uz lietu attiecināmu pierādījumu. Iestādes ieskatā ieskatā pieļautā kļūda nenorādot autoru protokola otrā eksemplārā, kurš tiek atdots transportlīdzekļa vadītājam, nav par pamatu lēmuma atcelšanai.

Iestāde lēmumā sūdzības iesniedzējam norādījusi, ka videoieraksts ir viens no pierādīšanas līdzekļiem, kas jāvērtē kopsakarā ar visiem konkrētās administratīvās lietas materiāliem. No lietas materiāliem redzams, ka jau sākotnēji videoieraksts netika veikts, jo dienesta transportlīdzeklis ar video ierakstīšanas iekārtu nemaz nav aprīkots.

Iestāde lēmumā norādījusi, ka videoieraksts var kalpot kā papildus pierādījums protokolā fiksētajām ziņām, taču tas nav obligāts pierādījums lietā. Administratīvos pārkāpumus var konstatēt tikai vienā veidā - veicot novērojumus un tos fiksējot. Novērojumus veic policijas darbinieks kā kompetentā amatpersona šādu pārkāpumu konstatēšanā. Policijas darbinieka novērotais tiek fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā, kas atbilstoši LAPK 243 .pantam ir pierādīšanas līdzeklis lietā. Tāpat policijas darbinieka novērojums var tikt fiksēts arī videoierakstā, taču šāda prasība nav noteikta kā obligāta. Tātad no lietas būtības izriet, kā konkrēto pārkāpumu var pierādīt, un šajā gadījumā kā primārs pierādījums kalpo policijas darbinieka novērojumi, kas fiksēti protokolā, *(sk. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 26.februārī sprieduma lietā Nr.A142051710 143/AA43-0336-13/11).*

Iestāde lēmumā norādījusi, ja iesniedzējs būtu vadījis transportlīdzekli nepārkāpjot CSN prasības, tad viņš nemaz nebūtu piesaistījis policijas darbinieku uzmanību un viņam netiktu sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols. Ņemot vērā minēto Iestāde ir atzinusi, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādītas /pers. A/ darbības administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG233574 sastādīts un sods piemērots likumīgi un pamatoti.

LAPK 149.^{5}panta pirmā daļa nosaka, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no 30 *euro* līdz 140 *euro.* Izskatāmajā gadījumā VP RRP KPP SAPIB inspektore I.Grīnberga-Eide pamatoti sodīja /pers. A/ piemērojot viņam naudas sodu 30 *euro*, kas ir minimālākais iespējamais sods kāds paredzēts par šādu pārkāpumu. Līdz ar to sodu nav iespējams samazināt.

Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai iesniedzējam atceltu piemēroto sodu (lietas 17.-21.lapa).

Nepiekrītot Iestādes lēmumam sūdzības iesniedzējs iesniedzis sūdzību tiesā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja iesniegtā sūdzība satur analoģiskus argumentus, kas jau iesniegta par Sākotnējo lēmumu, par kuriem Iestāde savā lēmumā ir devusi skaidrojumu, kādēļ atkārtoti sūdzības argumentus nenorāda.

Papildus sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā ir norādījis uz policijas darbinieku valsts amatpersonu deklarācijām un tajās norādītajām, viņaprāt, nepatiesajām ziņām (lietas1.-2.lapa).

2019.gada 20.augustā ar Rīgas rajona tiesas tiesneses lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 29.novembrī.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrotas tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2019.gada 29.novembrim.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

M o t ī v u d a ļ a

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā norādītos argumentus, Iestādes paskaidrojumos norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidāma.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6}pantu, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konkrētā lietā nekonstatē LAPK 289.^{12}panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši LAPK 289^{13}.panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243^{1}.pantu, pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietā konstatējami sekojoši pierādījumi:

-2019.gada 11.jūnija administratīvā pārkāpuma protokollēmums, kurā fiksēts, ka sūdzības iesniedzējs 2019.gada 11.jūnijā, plkst.18.40, Rīgā, vadīja transportlīdzekli Toyota IQ valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa Maskavas ielu no Krasta ielas virzienā uz Ķengaraga ielu un pretī namam Maskavas 259c, neapturēja transportlīdzekli tam paredzētajā vietā, iebrauca un šķērsoja apgriešanās vietu pie luksafora aizliedzošā signāla, pārkāpjot CSN 45.4.punkta prasības, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{5}panta pirmā daļā. (lietas 7.lapa);

- *Iestādes inspektora Māra Smoļenska dienesta ziņojums* no kura izriet, ka 2019.gada 11.jūnijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar VP RRP KPP SAPIB inspektori I.Grīnbergu-Eidi ar dienesta transportlīdzekli, kurš nav aprīkots ar video ierakstīšanas iekārtu. Plkst. 18.40 braukuši Rīgā pa

Maskavas ielu no Krasta ielas puses Ķengaraga ielas virzienā. Šajā laikā redzēja, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties aptuveni 50 m no krustojuma, pretī namam Maskavas ielā Nr.259C, kad luksoforā iedegās dzeltenais signāls, tā vietā, lai samazinātu braukšanas ātrumu un apturētu transportlīdzekli tam paredzētā vietā, palielināja braukšanas ātrumu un iebrauca krustojumā šķērsojot to, kad luksoforā dega sarkanās gaismas signāls.

Nekavējoties tika pieņemts lēmums apturēt minēto transportlīdzekli. Tika ieslēgts speciālās gaismas un skaņas signāls. Transportlīdzeklis Toyota IQ tika apturēts uz Maskavas ielas, pretim tirdzniecības centram "Akropole". Par minēto pārkāpumu transportlīdzekļa Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, vadītājam /pers. A/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PG233574 (lietas 15.lapa);

-Iestādes inspektores I.Grīnbergas-Eides dienesta ziņojums no kura izriet, ka 2019.gada 11.jūnijā pildīja dienesta pienākumus kopā ar inspektoru M.Smolenski ar dienesta transportlīdzekli, kurš nav aprīkots ar video ierakstīšanas iekārtu. Rīgā pa Maskavas ielu no Krasta ielas puses Ķengaraga ielas virzienā braucot, redzēja, ka priekšā braucošais transportlīdzeklis Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties aptuveni 50 m no krustojuma, pretī namam Maskavas ielā Nr.259C, kad luksoforā iedegās dzeltenais signāls, tā vietā, lai samazinātu braukšanas ātrumu un apturētu transportlīdzekli tam paredzētā vietā, palielināja braukšanas ātrumu un iebrauca krustojumā šķērsojot to, kad luksoforā dega sarkanās gaismas signāls. Pēc transportlīdzekļa Toyota IQ, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, apturēšanas tā vadītājam /pers. A/ sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PG233574. Vadītājam tika uzrādīts protokols un izskaidrota pārkāpuma būtība. /pers. A/ mēģināja provocēja uz konfliktu. Vadītājam tika palūgts parakstīties par to, ka viņš ir iepazīstināts ar protokolu. Vadītājs lūdza izskaidrot tiesības un pienākumus. Paskaidroja, ka tiesības un pienākumi ir norādīti protokola otrajā pusē. Uz vadītāja atkārtotu lūgumu, vadītājs tika iepazīstināts ar tiesībām un pienākumiem. Kā arī vadītājam tika izskaidrota pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas kārtība. Administratīvā pārkāpuma protokolā, kā vainu mīkstinošie apstākļi kļūdaini norādīta LAPK 33.panta pirmā daļa, bet vajadzēja norādīt LAPK 33.panta trešo daļu. Protokola oriģinālā tika uzspiests spiedogs ar vārdu, uzvārdu, amatu un pakāpi, ar ko vadītājs tika iepazīstināts. Protokola kopiju vadītājs parakstīja bez iebildumiem(lietas 16.lapa).

Lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzējs Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā ir vadījis transportlīdzekli un veicis norādīto manevru, taču apstrīd, ka iebraucis krustojumā šķērsojot to, kad luksoforā degusi sarkanās gaismas signāls.

Tiesa šādam sūdzības iesniedzēja apgalvojam nepiekrīt un atzīst, ka lietā ir iegūti pietiekami un ticami pierādījumi, kas apliecina sūdzības iesniedzēja vainu CSN pārkāpumā un tiesai nav šaubu, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{5} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Iestāde pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai.

Tiesa ņem vērā un secina arī to, ka sūdzības iesniedzēja iesniegtā sūdzība par Sākotnējo lēmumu un iesniegtā sūdzība par **Iestādes lēmumu** ir analogas – to saturs ir analogs, kā arī to, ka Iestāde pārsūdzētajā lēmumā sniegusi vērtējumu sūdzībā minētajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem.

Tiesai iesniegtajā sūdzībā sūdzības iesniedzējs nav norādījis uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti Sākotnējā un Iestādes, kura motivācijai tiesa pievienojas pilnībā.

Papildus attiecībā uz sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītajiem apstākļiem par norāda sekojošo.

Tiesa norāda, ka policijas darbinieki ir valsts amatpersonas, kuru sastādītajiem dokumentiem *a apriori* ir piešķirama publiska ticamība, ko iespējams apšaubīt, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 12. novembra rīcības sēdēs lēmumu lietā Nr. SKA-674/2008*).

Lai apšaubītu policijas darbinieku fiksētos faktus ir jākonstatē apstākļi, ka policijas darbinieki protokolā būtu apzināti fiksējuši nepatiesas ziņas, vai arī tādi apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti.

Lietā nav iegūti pierādījumi tam, kas dotu pamatu apšaubīt valsts policijas darbinieku objektivitāti un iespējas konstatēt pārkāpumu, kā arī tiesa nekonstatē, ka policijas darbinieks būtu bijis ieinteresēts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu sūdzības iesniedzējam.

Tiesa ņem vērā, ka policijas darbinieki pildot savus dienesta pienākumus, sastāda procesuālos dokumentus, kuru saturam tiesa piedod ticamību, jo policijas darbinieku norādītie fakti nav pretrunā ar lietas materiāliem.

Augstākās tiesas Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā (*sk. Senāta 2007.gada 18.septembra spriedums lietā Nr.SKA- 395/2007 14.punkts, Senāta 2007.gada 22.februāra spriedums lietā Nr.SKA-52/2007, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA- 493/2008 14.punktu)*.

Tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka amatpersonu, tostarp arī policijas darbinieku liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*skat, piemēram, Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409; Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedumu lietā Nr.AA13-05/5)*.

Administratīvā apgabaltiesa 2013.gada 23.aprīļa spriedumā lietā Nr.A42919409 norādīja, ka ar šo likumdevējs ir uzsvēris, ka protokolā fiksētās ziņas ir uzskatāmas par objektīvu pierādījumu un amatpersona atzīstama par objektīvu novērotāju, kamēr netiek pierādīts pretējais, piemēram, amatpersonas ieinteresētība sodīt transportlīdzekļa vadītāju vai subjektīva attieksme pret to, vai amatpersonas kļūda, fiksējot pārkāpumu (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 23.aprīļa spriedumu lietā Nr.A42919409*).

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā nav nekāda pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki būtu personīgi tieši vai netieši ieinteresēti sodīt tieši sūdzības iesniedzēju, sniedzot nepatiesas ziņas. Ņemot vērā apstākli, ka policijas darbinieki tieši nav ieinteresēti lietās iznākumā, tiesa secina, ka policijas darbiniekiem nav iemeslu sniegt nepatiesas ziņas.

Savukārt, pie administratīvās atbildības saucamā persona ir ieinteresēta sniegt paskaidrojumus savā labā, lai izvairītos no administratīvās atbildības.

Tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajam, ka tas fakts, ka pārkāpums nav fiksēts video ierakstā, nekādā mērā nemaina protokola norādīto pārkāpuma būtību, un nevar būt par pamatu lēmuma par saukšanu pie administratīvās atbildības atcelšanai.

Likumdevējs nav video ierakstam kā pierādīšanas līdzeklim piešķīris augstāku spēku salīdzinājumā ar citiem pierādīšanas līdzekļiem, kā arī nav paredzējis, ka administratīvais pārkāpums pierādāms tikai ar video ierakstu. Visi pierādījumi lietā tiek vērtēti kopumā un savstarpējā saistībā.

Pie tam konkrētajā gadījumā valsts policijas darbinieks ir sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu, uzreiz pēc tam, kad konstatēts pārkāpums.

Tiesai nav šaubu par to, ka sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli Protokolā norādītajā laikā un vietā ir šķērsojis krustojumu pie sarkanā (aizliedzošā) luksofora signāla, pārkāpjot CSN 45.4.punkta nosacījumus.

Vērtējot pārējos sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piem., 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet

viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (*skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

Tāpat tiesa norāda, ka sūdzības iesniedzēja atsaukšanās uz Iestādes inspektoru amatpersonu deklarācijās paustajām ziņām ir nekorekta un nav nekādā mērā attiecināma uz skatāmās lietas priekšmetu.

Administratīvais sods sūdzības iesniedzējam uzlikts 30 *euro*, kas atbilst LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā noteiktajai sankcijas minimālajai robežai, kas pie izdarītā pārkāpuma rakstura ir ļoti labvēlīgs sūdzības iesniedzējam.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz norādītajiem apsvērumiem, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais augstākas Iestādes lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, tādējādi atstājams negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar LAPK 289.^{7}pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{18}pantu,

n o s p r i e d a :

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2019.gada 24.jūlija lēmumu Nr.976,bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Sprieduma pieejamības diena 2019.gada 29.novembris.

Tiesnese M.Dreimane